

TRIBUNA

Josep Vilaseca Atzet
FUNDADOR DE L'ESCOLA JOVIAT

LA VISITA DEL PAPA A BARCELONA

Em sembla bé, normal, important i tot, que el bisbe de Roma, que a més és el cap visible de tota l'Església catòlica, vingui a Barcelona, concretament a presidir la dedicació d'un temple tan important com el de la Sagrada Família.

Una de les missions del Sant Pare és precisament animar i confirmar les comunitats cristianes en una mateixa fe. I els seus viatges arreu del món responen sobretot a aquesta missió, per més que a vegades sembla que només en vegem els aspectes més externs i més superficials.

Sí, ja sé que tant en altres països com potser sobretot en el nostre, hi ha aspectes que són molt criticats per alguns col·lectius i per alguns mitjans públics; les setmanes prèvies al viatge de Benet XVI a Anglaterra, per exemple, van ser plenes d'aquestes crítiques, però em consta que la valoració que n'han fet després els principals mitjans d'informació anglesos, tant de dretes com d'esquerres, ha estat clarament positiva.

Més enllà de les aparences, dels aspectes organitzatius, que accepto que poden ser més o menys encertats, m'interessa i m'interessarà escoltar o llegir les paraules, els discursos o l'homília que el Sant Pare ens adreçarà al llarg d'aquesta brevíssima visita.

Em plau molt que al llarg d'aquesta ràpida visita Benet XVI hagi reservat una bona estona per estar amb famílies amb fills amb síndrome de Down; en la vida cristiana, al costat de celebracions i litúrgies, hi ha també temps i espai per a la solidaritat i l'acció social, és a dir, per a la caritat. I les 24 hores del Sant Pare a Barcelona reflectiran molt bé aquesta doble dimensió.

S'ha dit que aquest viatge costa molts

diners. No sé si és poc o molta, o raonable; potser sí, se'm fa difícil opinar sobre això perquè em falten elements de comparació amb d'altres esdeveniments semblants de tanta importància; però qualsevol que hagi organitzat actes importants en què és prevista l'assistència de multituds sap que les infraestructures i tot el que comporten costen molts diners.

Però val a dir que aquests diners surten sobretot de donacions privades. La despesa a càrrec de les administracions públiques suposo que són les normals per a actes d'aquest tipus, que encara que tinguin una dimensió clarament religiosa té també una enorme dimensió ciutadana, pública.

No m'agrada fixar la mirada únicament en aquests aspectes econòmics però a algú que ho faci li diria que segur que aquesta visita de Benet XVI, amb una importància mediàtica a escala mundial, serà per a Barcelona clarament rendible. Però repeteixo que no sóc del parer de mirar-m'ho així.

Em sembla que a casa nostra les comunitats cristianes no es distingeixen per ser un col·lectiu que malversis ni diners ni patrimoni. És ben coneguda la gran contribució de l'Església a favor dels més desvalguts, dels marginats, a nivell social en general i també en els camps sanitari, educatiu, assistencial. Això és reconegut per totes les administracions públiques. No trobo, doncs, fora de lloc, que aquestes mateixes administracions destinin ara una quantitat de diner públic en ajut d'un col·lectiu que aporta també molt a la nostra societat. Estic convençut que se'n farà bon ús.

És fastuós aquest viatge? Potser sí, però no acabo de veure com es podrien fer d'una altra manera. Jo sóc entusiasta del

papa Joan XXIII, de la seva simplicitat, de la seva bonhomia, de la seva gran humanitat, tan propera. Però cal tenir en compte que en aquell temps el Papa no viatjava com ara, i si ho hagués fet segur que també els seus viatges haurien requerit unes despeses importants en l'organització.

Naturalment que si el Sant Pare no tingués el rang de cap d'Estat, del Vaticà, hi hauria aspectes de protocol, de seguretat, etc. que se simplificarien força. I ja em semblaria bé que es tendís cap a aquesta direcció. Però no em sembla que aquesta visita d'ara sigui el moment més adequat per establir un debat aprofundit sobre aquest tema, que certament considero necessari.

Pel que fa a l'actitud del Sant Pare i de l'Església enfront dels escàndols de pederàstia i de les seves postures oposades als drets de les dones, als homosexuals i als preservatius, jo sóc un cristià de carrer. No sóc un teòleg ni un moralista, i em sembla que aquestes qüestions s'haurien de plantejar a persones més preparades o expertes. Són temes complexos que no podem esbandir ara amb dues paraules i amb un titular de diari. El tot cas, el que puc dir, i pel que sé, és que Benet XVI, pel que fa a la pederàstia, s'ha manifestat amb una claredat i contundència admirables enfront dels casos de religiosos pederastes, i ha pres mesures severíssimes.

Tinc també la impressió que l'opinió que moltíssima gent té de Benet XVI, un home d'una talla intel·lectual i d'una discreció i fins d'una humilitat reconegudes pels que realment el coneixen de prop, no recolza en la realitat, sinó, simplement, superficialment, en la caricatura que pretenen fer-ne alguns programes satírics. Val a dir que això no passa únicament amb la figura del Sant Pare.

TRIBUNA

Miquel Ribera
MEMBRE DEL CONSELL DIRECTIU DE «SENTIT COMÚ»
I COORDINADOR AL BAGES

ENDEUTATS

Un dia, de petit, quan a casa passàvem dificultats econòmiques, recordo que el pare va tornar a casa desfet perquè el banc no li havia renovat el crèdit que tant necessitava.

Temps després em va confessar que havia estat una les millors coses que li podien haver passat. L'operació que l'entitat financera li va denegar el va obligar a veure la situació des d'una altra perspectiva i trobar vies de solució al problema. Quan s'està altament endeutat, un s'ofusca i fa promeses sense fonament per aconseguir diners per tancar un forat, sense adonar-se que n'està

obrint un altre.

Aquesta situació em recorda el moment que viu ara la Generalitat. El Govern català, amb un deute de vint-i-cinc mil milions d'euros, vol tancar no sé quin forat de mil milions prometent, literalment, duros a quatre pessetes. L'executiu està endeutat fins a les celles i es compromet a retornar uns interessos més alts que els que donen els bancs.

Quines garanties sòlides i creïbles aporta la Generalitat al ciutadà per tornar aquest préstec que ens demana quan les entitats financeres ja no hi confien? Personalment, no ho veig gens clar. Un mes i escaig abans de les elec-

cions al Parlament i amb unes enquestes que pinten magres, fa la sensació que els socis del tripartit volen complicar més la troca per al qui entri, que no pas oferir una solució real al problema.

El Govern acusa les veus crítiques amb aquesta operació de poc patriòtiques i es justifica pel deficient model fiscal, però què ha fet l'executiu per millorar-lo durant aquests anys? Em recorda l'alumne que es posa a estudiar per l'examen final just abans d'entrar a classe, quan no ha fet els deures durant el curs. Sembla una acció desesperada per arribar a final de mes. No deu ser que estem en suspensió de pagaments?

kursaal SALA GRAN

Dissabte, 23 d'octubre - 22:15 h
Diumenge, 24 d'octubre - 18:00 h

american buffalo
de David Mamet

entrades **kursaal.cat** 938723636

ORGANITZA: Ajuntament de Manresa, el Galliner, Me es

PATROCINA: Universitat de Girona, Diputació Barcelona Àrea de Cultura

COL·LABORA: calixtaManresa, FUNDACIÓ JOSEP LLIBRE, COL·LABORA

Regió7